

היליון מס' 1823 * ח' בטבת תשס"ב * 13 בדצמבר 2002
 (sachlav@kfar-hanassi.org.il)

**אתה יכל לשמור אצלך
רק את מה שאתה נותן**

ימי הולדת

15/12	טומי עמית (בן 75) איתמר עדר תאיר כהנא (נכדה ר. כהן)
16/12	רינה כהן אדי נמנוב תמר מימון (נכדה נמנוב) שלו כהן (נכד ב. כהן)
17/12	אודי אגם רפי שיינגזיכט כרמי סינה דני קפלן יובל שיבי (נכדה רחמני)
18/12	אלן איסטון (בן 80) פט בן זאב יותם עתיר (נכד ר. מנדא'גורסקי)
19/12	גדעון נוה טל קרמר (נכד בן צבי) תם גרשמן דנין גולן (נכדה)
20/12	אריה ניצן ניר זיו (נכד פרנק)
21/12	מטי דיבון מר מני פקר אלי רובינב

ימי נישואין

15/12	גיין ואיזק תלם פוטש
16/12	הלן ואייבן לוין
20/12	עדנה ואלק קולינס
21/12	מרי וערן פרימוסט אבלין והרולד וולאך

נזכור

י"א בטבת תשנ"ג (1993) יוסף חצור.

פרחים מהשולחן

יש לי יום יום חג - תכונה יפה יש לעם היהודי. בכל עת, תמיד, תתפוס אותו או בהכנות וניקיונות לפני החג העומד בפתח או בסיכומים ובניקיונות של החג שזה חלף. דרך אגב, זה כלל שאין לו יוצא מן הכלל... וכיוון שכך תודו שגם אתם עסוקים כרגע בלחפש מתכונים לדיאטה כדי להסיר את עודפי הקלוריות והצרבת של סופגניות החנוכה. מצד שני, תודו: אף אחד לא מוכן לוותר על מטעמי החג התורן, וכך הרווחנו שני ציפורים בביס אחד. גם זוללים וגם מקטרים... אי אפשר לבקש יותר...

מסורת, מסורת - אי אפשר לכתוב על חנוכה בלי לציין את ערב פינות היצירה בחדר האוכל, בניצחון של מעין פלמה ובנותיה, ורחלי וצוות החגים המסור. גם מי שאין לו ילדים קטנים יכול להיות משפע הפעילויות והמטעמים (שוב אוכל), הורי הזאטוטים מאידך שוב מתלבטים היכן לאכסן את שפע יצירות האומנותם הצעה לסדר: יוקם מיד מוזיאון עממי.

מסורת, מסורת - II הנעורים והנעורון החליטו לאמץ ממסורת שהייתה נהוגה דווקא אצל השמוציניקים, העמיסו ציוד אישי על הגב ויצאו למסע הישרדות רגלי למשך שלושה ימים, מהקיבוץ אל הירדן ההררי בריכת הקצינים ונחל היהודיה בואכה רמת הגולן, כולל לינות תחת כיפת השמיים ובישול עצמי. השורדים יודעים לספר על חוויה בלתי רגילה. לפדלאות שנשארו בבית נותר לאכול את הלב (שוב אוכל) וכמה סופגניות. תודות בעניין הזה מגיעות לאילן מדינה המדריך ולרז מעין ואביתר בן רשף המוציאים לפועל.

בגיל הרך - במסיבות הגנים השונים ציטו ברב הדר וטכס בלי לקפח אף אחד, בגן אחד הוזמנו ההורים, בשני הסבים, ובכלל היה נחמד. מישוה נשמע אומר לעצמו: חבל שכד השמן לא הספיק ליותר משמונה ימים ואני אומר: ה צ י ל ו ם

בכל ההמולה לא נשכחו השנה גם המטפלות המסורות ובני משפחותיהן שזכו למסיבה משל עצמן, שארגנה לכבודן איילת מרום.

משחק "הלפיד" - מי שלא השתתף, צפה בטלוויזיה או בא למועדון - הפסיד ובגדול היה אדיר, היה גדול, היה מקסים וכל מה שתגידו - לא יבטא מספיק את מה שהיה שם. המנחים בשידור חי היו נירית גיבת, רותם איילון ונריה אגם - 3 כשרונות מבטן ומלידה. פשוט גדולים מהחיים.

כמו כן השתתפו קרן גדליזון המוקדנית ודנה אילייב שעזרה לקרן וגם הצליחה להרשים אותנו עם כפות רגליה היפות, שאותם במוקד צילמה מיטל וולאך. הצלמים בשטח היו שוני וולאך ודור מעין.

וכל זה בניצוחם המדהים של אביתר בן-רשף, ניב מעין וכל הנעורים והנעורון. (במקור עפרי וגנר ניצחה על הארגון, אך השבוע לא נתנו לה

"לצאת שבת". לא בסדר. צריך לדבר עם המפקדים). וכמובן שמשותפי המשחק היו ילדי התלתנים + ג'וני הרמץ שהתחלקו ל-2 קבוצות - ירוקים ואדומים. הירוקים ניצחו, אבל מה זה חשוב - העיקר הספורט והאווירה הקיבוצית.

השבוע חוזר אלינו לאחר שהות ממושכת בבית לוינשטיין ג'וני פרנק. אנו מאחלים לג'וני החלמה מהירה והתאקלמות טובה.

הגיע חייל בודד חדש ושמו בישראל ברון אהרון. מאומץ אצל משי אורן. הוא משוטט כבר ברחבי הקיבוץ והוא מאוד גבוה קשה לפספס. אנו מאחלים לו קליטה מהירה.

קצת באחור - בשבוע שעבר התראיינה אמה ליפשיץ שלנו לתכנית רדיו באנגליה. כשנשאלה בסוף הראיון מה היתה רוצה, ענתה: "אני רוצה לאחל לכל מדינת ישראל חג חנוכה שמח"

הנעורים יצאו ל"מסע הישרדות" וכולם שרדו!!!

באנו למילואים - אם מישהו זיהה דמות הלבשת מדי צה"ל ודומה לתיאור שלי, הרי אין צורך לשפשף את העיניים ולחשוב שפורים בפתח. סה"כ שירות מילואים קצר לטובת המולדת.

המדור לחיפוש קרובים - אורלי ארנולד ושתי בנטיה הגיעו לביקור מולדת. ברכות חמות ושהייה נעימה.

מי ראה מי שמע: המשטרה מבקשת את עזרת הציבור בחיפוש אחר החרף שנראה לאחרונה באזורנו אי שם במילניום הקודם. תיאור: רטוב, קר, לבוש בצבעים אפורים ורוחות עזות. כל היודע דבר על מקום הימצאו מתבקש לספר לדני רופ הקרוב למקום מגוריו. מפעילי התנורים: תשכחו מזהם

זה הכל בינתיים, בינתיים זה הכל (אמרו את זה קודם לפני) ושום מילה על הבחירות....

שבת שלום

דורית, אבי, והחמולה

הבהרה ותזכורת: * לשתי הודעות אלה, זו אין שום קשר עם התיפקוד היומיומי של המרפאה שלנו כאן.

הודעה מהנ"חש

חברים הנמצאים ברשת בטחון, יקבלו בדף התקציב של נובמבר חיוב עבור: "ביקור רופא" - מ"ביטוח בריאות"; לחודשים ספטמבר ואוקטובר. (7 ש"ח לחודש למשפחה, 4 ש"ח לחודש ליחיד).

* כאשר מזמינים ביקור רופא טלפונית ממוקד קופ"ח, יעלה הביקור בית רק כ- 25 ₪. עקב ביטוח זה שלעיל.

הבהרות נוספות אפשר לקבל: אצל שאולה או יעל ש.

עזרה ראשונה בערב - תכנית ע.ר.ב

כדי לקרוא לתורנית "עזרה ראשונה בערב" בשעת הצורך, יש להתקשר לטל. 4016 או לפלאפון 053 866374 ואחת התורניות תענה לקריאה.

עלות השרות
עד וכולל שעה אחת - 25 ש"ח
כל שעה נוספת - 20 ש"ח
שהייה של לילה - 80 ש"ח
ליווי לבית חולים למיון - 100 ש"ח

לקבלת פרטים, הערות ושאלות אפשר לפנות אל:

יעל שפרונה ושמחה

לא קבלתי בקלאווה

סידרת הטעימות מהבקלאווה שהגישה לנו תמר מעידה יותר מכל הפיקנטריה של העניין על הגעגועים למה שהיה כאן פעם ואולי יותר מזה להמתיק את המרירות של חיינו העכשוויים כחברה קיבוצית שהולכת ונרקבת ומתמוססת בין הידיים.

לא קיבלתי בקלאווה כי כנראה שאיך שהגעתי לכאן נגמר הבקלאווה מכל מיני סיבות. אולי היה מחסור, אולי לא כולם ידעו שיש ואולי לקחו יותר ממה שמגיע. כאן לא קיבלתי בקלאווה וגם לא היה חסר לי, כי באתי עם מלאי משלי והבקלאווה שלי מחזיקות אותי עד היום והן טעימות ופריכות כבעבר.

סיפור הבקלאווה של תמר החזיר אותי באחת לתקופת ילדותי שבה בקלאווה היתה המאכל האהוב על בני משפחתי וכל שבת אחות אחרת היתה אופה ומביאה לטעימה. ולמי שמכיר את ת"א אספר כי בפינת הרחובות לוינסקי ועליה עמד איש ממוצא מצרי, שכן שלנו ומכר בקלאווה בעגלה רעועה שרק העדינה את טעם הבקלאווה וטעמה היה הטוב בעולם. חוץ מדובי כולם יודעים שנוגדתי וגדלתי בכפר-שלם בת"א ואם מישהו חשב פעם שקיבוץ הוא האידאל בערבות הדדית, (אני חשבתי כך), טעה או שלא גר בשכונה שלנו, כמו שאומרים "מי שלא ראה שמחת בית-השואבה לא ראה שמחה מימיו".

אצלנו בשכונה כל שמחה היתה שמחה של כולם, מקטן ועד גדול. כל צער, לא עלינו, היה צערם של כולם. לנו לא היתה רוזה, לנו היה גינדי, חנות המכולת השכונתית ששם היינו קונים את כל הממתקים, הלחם, הגבינות וכל שאר המוצרים לבית. כסף באותם ימים לא היה ולכן היינו רשמים בפנקס ובסוף השבוע אבא היה מגיע לטפל בחוב.

כמובן שמשחקים היינו בונים לבד או מציאים. לא ידענו שיש דבר כזה "טלויזיה", עד שבעל בית הקפה קנה טלויזיה וכל יום שישי בצהריים היינו הולכים לראות כדורגל ממצרים.

בית קולנוע אחד היה בשכונה ובמוצאי שבת פעם בשבועיים היינו הולכים לראות סרט ולמי שלא היה כסף היה הולך לראות "פנס קסם" (מקרן שקופיות) אצל אחד השכנים שהיה עושה את כל הקולות של הדמויות על המסך.

החיים באותה תקופה לא היו קלים, (על באמת לא כמו בפרסומת), אבל שמחים ומלאים בריגושים וטרדות היום יום היו נדחים למועד בלתי ידוע ורק טעם הבקלאווה של האחיות היה מסדר לנו את השבוע.

שבוע טוב ומבורך ומי שרוצה לטעום בקלאווה טובה שיקפון ליחיא בטובא, אני ממליץ.

שבת שלום ומבורך, שבת של שקט ושלווה ושיעבור הכל ממול.

פרשת השבוע: "ויגש".
הדלקת נרות שבת ב- 16:04.

שבי.

כמה תסכימו לשלם עבור צלוחית מרק?

בשבוע שעבר התקיימה שיחה על התשלום עבור הארוחות בחדר האוכל, לאחר שחברים רבים הביעו מורת רוח מההחלטה החדשה

לשלם מחיר גלובלי עבור האוכל.

כתוצאה משיחה זו, הועברה פניה למנהלת הקהילה, בחתימת כ- 60 חברים, לקיים אספה בהקדם על מנת לדון באפשרות לחזור לשיטת הקפיטריה (שבה התשלום הוא לפי כל פריט בנפרד). בהתייעצות עם מנהלת הקהילה הוחלט:

לברר את הדעות בציבור ע"י עריכת סקר שבו יובאו לחברים שתי אופציות בציורף המחירים :

1. מחיר גלובלי עבור ארוחה
2. שיטת קפיטריה - תשלום לפי פריט.

(בשל החלטה על צמצום הסובסידיה לחד"א, יהיו המחירים בשיטת הקפיטריה גבוהים יותר ממה שהכרנו עד כה).

בימים הקרובים יהיה בתאי הדואר דף הסקר. כל החברים המעוניינים להביע את דעתם בנושא מתבקשים לסמן את השיטה העדיפה בעיניהם, ולהחזיר למזכירות.

הערה חשובה:

במידה ויש חברים שעריכת הסקר אינה מספקת אותם, יש מקום לדעתם לקיים אספה - יש לפנות למנהלת הקהילה, ותתקיים אספה תוך 30 יום.

מסרה: **דליה וגנר**

חג המשק

איך שלא תסתכלו על זה - חג המשק הולך וקר. (אפילו ההכנות לחגיגות בר-המצווה כבר החלו).

חג המשק הפעם אנחנו מתכננים חגיגה אמיתית מסיבה ענקית עם כל מי ששייך למקום הזה על כל הגוונים ועל כל הצבעים והרגשות והאירועים וההסטוריה וההווה עם המבט קדימה לעתיד מבטיח.

אז, חטטו במגרות, על המדפים ובארונות חפשו ומצאו תמונות מעבריינות, חלקי ווידאו מופלאים - מכל הזמנים והתקופות משהו משלכם - משלנו. והביאו אלינו כבר מעכשיו

בתוכנית לערוך סרט לחג המשק. ע"י ידיו האמונות והמקצועיות של שלופה מיוזענו.

את הפריטים המעניינים שלכם: תמונות ווידאו וכדו' ניתן ורצוי למסור לנו מהיום.

בתודה, ושיהיה כיף.

רג'י פרלסון ושושנה שרקי.

"The strongest muscle in the body is the TONGUE."

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues

<http://www.kfar-hanassi.org.il> - Main Page (Ruth Ney)

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile around here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!